

عنوان مقاله:

La pause narrative dans deux romans de Marie NDiaye : La Sorcière et Rosie Carpe

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فرانسه، دوره 16، شماره 30 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

Masoud NAZRIDOUST - *Maître-assistant, Université d'Ahvaz*

marzieh kordbacheh - *docteur de la langue et la littérature françaises/ de l'université shahid tchamran d'Ahvaz*

خلاصه مقاله:

روش های ساختارگرایی و فرم گرایی، متن را به اجزای تشکیل دهنده اش تجزیه می کنند. چنین رویکردی منجر به جدایی مفهوم ساختار از فحوا، زمان از مکان و در نتیجه جدایی بخش های روایی از بخش های توصیفی می شود. به این ترتیب، توصیف به عنوان شکلی از بازنمایی تعریف می شود که در روند روایت وقایع توقف زمانی ایجاد می کند. البته انواع روایی ای را نیز می شناسیم که با افزوده شدن به روایت اصلی در آن توقف ایجاد می کنند. اما این دست روایات در لایه زمانی متفاوتی از روایت اصلی قرار می گیرند، مانند تعریف خاطره ای در گذشته یا پیش بینی یا آرزویی در آینده. در دو رمان ماری اندیای، جادوگر و رزی کارپ، روایت خواب هایی را بررسی می کنیم که در خط زمانی وقایع روایت اصلی، توقف زمانی ایجاد می کنند. هدف این تحقیق نشان دادن ویژگی خاص روایت خواب هایی است که در همان لایه زمانی روایت اصلی قرار می گیرند و چنان با آن درآمیخته اند که خواننده در مورد خواب یا واقعی بودن آنچه می خواند دچار تردید می شود. این ویژگی با درون مایه سرگردانی در آثار اندیای تعریف می شود و معنا پیدا می کند.

کلمات کلیدی:

ve, Structuralisme, Marie Ndiaye :description, narration, pause, rê

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1624859>

